

ततः सर्वे गणास्तत्र सुहृन्नेपललान्यपि ।
 इति वराहस्य मन्त्रे भर्गमासाद्य ते गणाः ।
 चतुर्भागाः स्वयं भूत्वा भूतं कर्मेति वै जगुः ॥
 भूतत्वमभवत्तेषां चतुर्भागवतां तदा ।
 वचनात् पद्मजातस्य भूतग्रामास्ततो मताः ॥
 यो लोकविदितः पूर्वं भूतग्रामश्चतुर्विधः ।
 यतस्तेभ्योऽधिका यत्नेस्तदुदात्तम उच्यते ॥
 इति वः सर्वमाख्यातं भूताः प्रभुगणा यथा ।
 यदाहारा यदाहारा यत्तुल्यार्थं महौजसः ॥
 य इदं प्रष्टुयात्प्रियमाख्यानं योगसुत्तमम् ।
 स दीर्घायुः सदोत्साहो योगयुक्तश्च जायते ॥”
 इति कालिकापुराणे पारिवशोत्पत्तिर्नाम २६
 अध्यायः ॥ (धृतराष्ट्रपुत्राणामन्यतमः । यथा,
 महाभारते । १ । ११७ । १२ ।
 “प्रमद्यश्च प्रमाथी च दीर्घरोमश्च वीर्यवान् ॥”)
 प्रमथनं, स्त्री, (प्र + मथ + भावे ल्युट् ।) वधः ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ११५ ॥ (यथा, रामायणे ।
 १ । ३ । २४ ।
 “वात्प्रमथनश्चैव सुप्रियप्रतिपादनम् ॥”
 क्षेपणम् । विजोडनम् । इति मघघालर्थदर्श-
 नात् ॥ (प्रकर्षेण मघतीति । प्र + मथ् + ल्युट् ।
 प्रमाथके, चि । यथा, महाभारते । १ । २० । २ । २२ ।
 “स चाश्विर्रूपसदृशो देवतुल्यपराक्रमः ।
 सर्वसाधमेव शारीर्यो पितृप्रमथनो रजः ॥”)
 प्रमथा, स्त्री, (प्रमथति चिदोशानिति । प्र + मथ्
 + अच् ।) हरीतकी । इति मेदिनी । ५, २१ ।
 (गुणादिकमस्य हरीतकीशब्दे ज्ञातर्थम् ॥)
 प्रमथाधिपः, पुं, (प्रमथानां अधिपः ।) शिवः ।
 इत्यमरः । १ । १ । ३३ ॥
 प्रमथितं, स्त्री, (प्रकर्षेण मथितम् ।) निर्जल-
 तक्रम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 प्रमदः, पुं, (प्र + मद् + “प्रमद्वंमदौ हर्षे ।”
 २ । ३ । ६८ । इति अच् ।) हर्षः । इत्यमरः ।
 १ । ४ । २४ ॥ (यथा, कथाचरित्वागरे । ६ । १६२ ।
 “तच्छ्रुत्वा मम राज्ञश्च विधादप्रमदौ द्वयोः ।
 अभूर्ता मेघमालीक्य हंसपातकयोरेव ॥”
 प्रमाद्यत्यनेनेति । प्र + मद् + करणे अच् ।)
 धुस्त्ररफलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (दानव-
 विशेषः । यथा, हरिवंशे । ३ । ८७ ।
 “प्रमदो मथः कुपयो हवश्रीवश्च वीर्यवान् ॥”
 वशिष्ठतनयाः सप्त ऋषयः प्रमदादयः ।
 यथा वेदवृता भद्रा देवा इत्यस्तु सत्यञ्जित् ॥”)
 प्रमाद्यतीति । प्र + मद् + कर्त्तरि अच् । यदा
 प्रकर्षेण मदीऽस्य । मत्त, चि । इति मेदिनी ।
 दे, ७५ ॥ (यथा, रत्नौ । १६ । ३७ ।
 “प्राविधि प्रमदवर्द्धिणेव्यभूत्
 क्षत्रिमाद्रियु विहारविभमः ॥”)
 प्रमदकाननं, स्त्री, (प्रमदानां काननम् । “छापो-
 मन्नाच्छन्दोर्वहुलम् ॥” ६ । ३ । ६३ । इति
 इन्द्रः । यदा, प्रमदाय हर्षाय यत् काननम् ।)

प्रमदावनम् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ ।
 ४ । ३ ॥
 प्रमदवनं, स्त्री, (प्रमदानां वनमिति । “छापो-
 रिति ॥” ६ । ३ । ६३ । इति इन्द्रः ।) राज्ञो-
 ऽन्तःपुरोचितवनम् । इत्यमरः । २ । ४ । ७ ॥
 प्रमदा, स्त्री, (प्रमदयति पुरुषमिति । प्र + मद्
 हर्षे + णिच् + अच् । यदा, प्रमदो हर्षोऽस्यस्या
 इति अच् । टाप् ।) उत्तमयोषित् । इति
 मेदिनी । दे, ५ ॥ (यथा, कुमारः । ४ । १२ ।
 “नयनान्यवस्थानि घूर्णयन्
 वचनानि खललयन् पदे पदे ।
 असति लयि वारुणीमदः
 प्रमदानामधुना विडम्बना ॥”)
 चतुर्दशाक्षरवृत्तिविशेषः । तल्लक्ष्यं यथा, वृत्त-
 रत्नाकरटीकायाम् ।
 “नजभजला गुरुश्च भवति प्रमदा ॥”)
 प्रमदाकाननं, स्त्री, (प्रमदानां काननम् ।) प्रमद-
 वनम् । इत्यमरटीकायां भरतः । २ । ४ । ३ ॥
 प्रमदावनं, स्त्री, (प्रमदानां वनम् ।) प्रमदवनम् ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 प्रमनाः, [स्] चि, (प्रलक्षं मनोऽस्य ।) हर्ष-
 युक्तः । इत्यमरः । ३ । १ । ७ ॥ (यथा, महा-
 भारते । ८ । ३७ । ४१ ।
 “इति बहुपद्व्यं प्रमाप्रति
 प्रमनचि मद्रपतौ रिपुस्तवम् ॥”)
 प्रमयः, पुं, (प्र + मी वधे + भावे अच् ।) वधः ।
 इति हेमचन्द्रः । ३ । ३४ ॥ (यथा, राजतर-
 न्जियाम् । १ । ६ ।
 “इष्टं इष्टं वृपोदन्तं वद्धा प्रमयमीयुषाम् ।
 अर्वाकुकालभवेर्वाचां यत्प्रवन्विषु पूर्यते ॥”)
 प्रमा, स्त्री, (प्रमीयते इति । प्र + माङ् माने
 + “आतञ्चोपसर्गे ॥” ३ । ३ । १०६ । इति
 अङ् । टाप् ।) यथार्थज्ञानम् । तत्पर्यायः ।
 प्रमितिः । २ । इत्यमरः । ३ । २ । १० ॥ प्रमा-
 यम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, प्रबोध-
 चन्द्रोदये । २५ अङ्कः ।
 “प्रबुद्धादिप्रमासिद्धिविज्ञानार्थमिधायिनः ।
 वेदान्ता यदि शास्त्राणि वौहैः किमपराध्यते ॥”
 यथा च ऋग्वेदे । १० । १३० । ३ ।
 “काशीत्वमा प्रतिमा किम् ॥”
 “यज्ञस्य प्रमा प्रमाणमियत्ता का कथम्भूतासीत् ॥”
 इति तद्वार्थे सायनः ॥) न्यायमते तद्वृत्ति
 तन्त्रकारकज्ञानम् । अमभिन्नज्ञानम् । अस्याः
 कारणं गुणः । स च प्रत्यक्षे विशेष्ये विशेष्य-
 षणस्य सम्बन्धः । अयुमितौ साध्यविशिष्टपक्षे
 परामर्शः । शाब्दबोधे योग्यतायाः तात्पर्यस्य
 वा यथार्थज्ञानम् । उपमितौ शब्दे सादृश्य-
 बुद्धिः । यथा,—
 “दोषोऽप्रमाया जनकः प्रमायास्तु गुणो भवेत् ।
 पितृदूरत्वादिरूपो दोषो नानाविधः स्तुतः ॥
 प्रत्यक्षे तु विशेष्येण विशेष्यणवता समम् ।
 अत्रिकर्षो गुणस्तु स्यादथ लयुमितौ पुनः ॥

पक्षे साध्यविशिष्टे च परामर्शो गुणो भवेत् ।
 शब्दे सादृश्यबुद्धिस्तु भवेदुपमितौ गुणः ।
 शाब्दबोधे योग्यतायास्तात्पर्यसाध्य वा प्रमा ॥
 गुणः स्यादृशमभिन्नानु ज्ञानमचोच्यते प्रमा ।
 अथवा तत्रकारं यत् ज्ञानं तद्विशिष्टेष्वकम् ॥”
 इति भाषापरिच्छेदे । १३१-१३५ ॥
 (“दोषः इति । अप्रमां प्रति दोषः कारणं प्रमां
 प्रति गुणः कारणं तत्रापि पित्तादिरूपा दोषा
 अननुगतताः तेषां कारणत्वम् अन्वयव्यतिरेका-
 ध्यामेव सिद्धम् । गुणस्य प्रमाजनकत्वानु अयु-
 मानात् सिद्धम् । यथा प्रमाज्ञानसाधारण्य-
 कारणभिन्नकारणजन्यान्यज्ञानत्वात् अप्र-
 भावत् । न च दोषाभाव एव कारणमस्त्विति
 वाच्यम् । पीतः शुद्धः इति ज्ञानस्यैव पित्तदोष-
 सत्त्वात् शुद्धप्रमाणत्वात्प्रसङ्गात् विनिगमना-
 विरहात् अनन्तदोषाभावस्य कारणत्वमपेक्ष्य
 गुणकारणताया न्यायत्वात् । न च गुणसत्त्वेऽपि
 पित्तप्रतिबन्धात् शुद्धे न सैवज्ञानमतः पित्तादि-
 दोषाभावानां कारणत्वमवश्यं वाच्यं तथा च किं
 गुणस्य हेतुत्वकल्पनयेति वाच्यं तथाप्यन्वयव्यति-
 रेकाभ्यां गुणस्यापि हेतुत्वसिद्धेः । एवं अर्थं प्रति
 गुणाभावः कारणमित्यस्यापि सुवचत्वाच्च । तत्र
 दोषाः के इत्याकाङ्क्षायामाह पित्तं । क्वचित्
 पीत्तादिभ्ये पित्तं दोषः क्वचित् चन्द्रादेः स्वल्प-
 परिमाणभ्ये दूरत्वं दोषः । क्वचित् वंशीरग-
 न्भ्ये मख्कवसाङ्गनमित्येव दोषा भ्रान्तिजनका
 इत्यर्थः । अथ के गुणा इत्याकाङ्क्षायां प्रत्य-
 क्षादौ क्रमशो गुणानु दर्शयति प्रत्यक्षेति ।
 प्रत्यक्षे विशेष्यणवत् विशेष्यसन्निकर्षो गुणः अयु-
 मितौ साध्यवति साध्यव्याप्येऽपि शाब्दज्ञानं गुण
 इति एवमयोऽप्युक्तः । प्रमां निरूपयति अम-
 भिन्नमिति । ननु यत्र युक्तिरजतयोरेव रजते
 इति ज्ञानं जातं तत्र रजतांशेऽपि प्रमा न
 स्यात् तज्ज्ञानस्य अमभिन्नताभावात् अत
 आह अथवेति । तद्विशिष्टेष्वकं तत्रकारकं ज्ञानं
 प्रमा इत्यर्थः । इदं तु बोध्यम् । येन सम्बन्धेन
 तद्वृत्ता तेन सम्बन्धेन तद्विशिष्टेष्वकं तेन सम्बन्धेन
 प्रकारकत्वं वाच्यम् । तेन कपालादौ संयोगा-
 दिना घटादिज्ञाने नातिशयमिति ॥” * ॥)
 प्रमाद्यं, स्त्री, (प्रमीयते विश्वमनेनेति । प्र + मा +
 ल्युट् ।) विद्युः । यथा,—
 “प्रमाणं प्राचनिलयः प्राणश्चतु प्राणजीवनः ॥”
 इति महाभारते प्रान्तिप्रवर्षेण दानधर्मः ॥
 नित्यम् । मर्यादा । शास्त्रम् । (यथा,—
 “आप्रा ज्ञावितकेस्तुतिविभागविदो निष्क्री-
 क्षुपतापदर्शिनश्च । तेषामेवङ्कययोगात् यद-
 चनं तत् प्रमायम् । अप्रमाणं पुनर्मर्शोऽन्मत्त-
 म्खर्खरस्तदुदादुष्टवचनमिति ॥” इति चरके
 विमानस्थाने चतुर्थोऽध्याये ॥) सत्यवादी ।
 (प्र + मा + भावे ल्युट् ।) इयता । हेतुः ।
 (प्रमिष्यतीति । प्र + मा + कर्त्तरि ल्युट् ।)
 प्रमाता । इति मेदिनी । ५, ६१ ॥ प्रमा ।